

WYZWOLIĆ MOC ŚWIADECTWA

„Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i staniecie się moimi świadkami” (Dz1,8)

Temat: Duch Święty źródłem apostołskiego promieniowania.

Cel:

- pogłębienie znajomości Ducha Świętego i Jego działania w osobie ochrzczonej jako Sprawcy wewnętrznej przemiany
- pogłębienie osobistej troski o świadome życie darami Ducha Świętego

Pomoce:

- tekst Orędzia na XXIII Światowy Dzień Młodzieży w Sydney 2008
- fotografie Jana Pawła II i Matki Teresy ukazujące ich życzliwość i dobroć dla ludzi (mogą być w formie prezentacji multimedialnej)
- muzyka stanowiąca tło dla odczytania tekstu medytacji
- nagranie przemówienia Jana Pawła II do młodzieży z dnia 3.06.1979 wygłoszonego przed kościołem św. Anny w Warszawie (dostępne na płycie CD *Czeka Was droga! Jan Paweł II do młodzieży*. Wydawnictwo Świętego Pawła)
- duży karton plus coś do pisania, kartki dla uczestników plus coś do pisania
- plansza lub slajd cyfrowy z opisem darów Ducha Świętego
- tekst modlitwy Kard. J.H. Newmana

Przebieg:

1. Wprowadzenie:

Od ponad 20 lat w Niedzielę Palmową obchodzony jest w wymiarze diecezjalnym Światowy Dzień Młodzieży. Na tę okoliczność Ojciec Święty kieruje do młodych swoje specjalne orędzie. Również i teraz papież Benedykt XVI skierował do was piękne słowo o roli i misji Ducha Świętego w życiu Kościoła i młodego człowieka. Światowe Dni Młodzieży i ich treść są kierowane do wszystkich młodych, a nie tylko do bezpośrednich uczestników tych spotkań. Dlatego poprzez trzy katechezy spróbujemy odkryć to przesłanie wzywające do podjęcia trudu świadectwa o Chrystusie w mocy Ducha Świętego.

Na kolejnych spotkaniach rozważymy trzy wymiary świadectwa: promieniowanie, głoszenie oraz czyn. Dziś zajmemy się „promieniowaniem”.

2. Uchwycenie treści określenia „promieniowanie”.

Prowadzący wskazuje na fragment orędzia do młodych, w którym Benedykt XVI zacytował myśl Jana Pawła II z encykliki *Redemptoris missio*: *Misja Kościoła, zanim jeszcze stanie się działaniem, jest świadectwem i promieniowaniem. Tak było na początku chrześcijaństwa, kiedy poganie, jak pisze Tertulian, nawracali się widząc miłość, która królowała wśród chrześcijan: Popatrzcie jak oni się miłują.* (punkt 4 orędzia).

Sam Jan Paweł II był osobą, która promieniowała Chrystusem. Podobnie możemy myśleć o Matce Teresie z Kalkuty. Aby lepiej uchwycić sens i treść określenia „promieniowanie” proponuję wam uczestnictwo w medytacji, podczas której będziecie słuchać rozważań o świętości, oglądając jednocześnie fotografie Jana Pawła II lub/oraz Matki Teresy ukazujące ich dobroć i życzliwość dla ludzi.

Przygotowane wcześniej zdjęcia są przedstawiane lub wyświetlane w pokazie multimedialnym. Mogą one być zaczerpnięte np. z następujących źródeł:

http://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Pawe%C5%82_II
http://www.opoka.org.pl/zycie_kosciola/jan_pawel_ii/
<http://ukaszku.webpark.pl/>
<http://www.tvp.com.pl/papiez/>
http://pl.wikipedia.org/wiki/Matka_Teresa_z_Kalkuty)

Tekst może być czytany na tle odpowiedniego podkładu muzycznego.

Uczestnicy podczas medytacji mają za zadanie wynotować na swoich kartkach pojedyncze słowa, które kojarzą im się z „promieniowaniem świętością”. Mogą to być słowa: dobroć, ciepło, miłość, łagodność, bezpieczeństwo, szacunek, mądrość, zaufanie.

Następnie na planszy lub wokół schematycznego rysunku osoby prowadzący zapisuje wynotowane przez uczestników określenia charakteryzujące osobę „promieniującą świętością”. Czynność tę podsumowuje stwierdzeniem, iż taki człowiek „powstaje” pod wpływem działania Ducha Świętego.

Następnie zachęca do wysłuchania słów Jana Pawła II niczym jego osobistego świadectwa – zaproszenia do przyjaźni z Duchem Świętym.

3. Następuje odsłuchanie fragmentu przemówienia Jana Pawła II do młodzieży z dnia 3.06.1979 wygłoszonego przed kościołem św. Anny w Warszawie.

4. Prowadzący przedstawia planszę z darami Ducha Świętego (jeśli do zdjęć był wykorzystany projektor multimedialny, ów schemat można również wyświetlić jako obraz cyfrowy).

Duch Święty	Mądrość	Pozwala nieustannie postrzegać świat, własne życie oraz doświadczenia w świetle Bożych zamiarów i zaufania do Bożej opatrności. Jest zdolnością rozpoznawania woli Boga i kierowania się nią. Uczy ewangelicznego bycia w tym świecie, ale nie z tego świata, co sprawia, że człowiek nie ucieka przed życiem i światem, ale jednocześnie posiada względem niego pewien dystans. Ułatwia dostrzeganie w świecie Bożego działania.
	Rozum	Dotyczy sfery poznawczej ludzkiej osoby, ale nie polega na jakimś szczególnym uzdolnieniu intelektualnym. Ułatwia raczej poznawanie Boga, odkrywanie Go w świecie i życiu za pomocą „serca”, czyli całą ludzką wrażliwością, w którą zaangażowane są władze poznawcze, wolność, pragnienia i ideały. Dar ten pozwala z wrażliwością na Bożą chwałę posługiwać się prawami, które są wyrazem Bożej mądrości i są zakodowane w stworzeniu, tak aby służyły one dobru człowieka i poszanowaniu jego godności. Pozwala na wzrastanie w wierze opartej na dialogu z Bogiem, który nie polega ślepym podporządkowaniem się Absolutowi, lecz jest rozumnym odkrywaniem miłości Boga i budowaniem

		odpowiedzi na nią. W tej odpowiedzi mieści się także uczestnictwo we wspólnocie, która wiarę zachowuje, pielęgnuje i przekazuje.
	Rada	Umożliwia podejmowanie decyzji zgodnych z wyznawaną wiarą, tak aby one wiarę wyrażały, pogłębiały i o niej świadczyły. Jest pamięcią o obecności w życiu człowieka zmartwychwstałego Chrystusa. Jest to obecność służebna i wspierająca, która pozwala śmiało „spojrzeć w oczy” różnym życiowym trudnościom i wyzwaniom. Uzdalnia do oparcia własnego życia na słowach otrzymanych od niewidzialnego Boga i pozwala z dystansem traktować wszelkie widzialne, doczesne korzyści, które prowokują do niewierności względem Zbawiciela. Jest stałym zaufaniem do Boga, które podpowiada wierność w każdej sytuacji i okolicznościach.
	Męstwo	Jest darem uzdalniającym do wytrwałego zabiegania o dobro rozpoznane i wybrane. Opiera się na budowanej przez Ducha Świętego więzi z Chrystusem. To z tej więzi bierze swój początek wyzwolenie w człowieku jego najlepszych wewnętrznych sił, które wymagają nieustannej pielęgnacji i rozwoju. Dar ten jest mocą w zmaganiu przede wszystkim z samym sobą, z tym, co w osobie jest jeszcze rodem ze „starego człowieka”. Oznacza także niezachwianą pewność dokonanych wyborów, również w obliczu niesprzyjających mód i trendów. Pozwala na wzrastanie w wewnętrznym zintegrowaniu różnych władz osobowych według kryteriów odkrytej prawdy i wybranego dobra.
	Umiejętność	Jest zdolnością sprawnego oceniania codziennych doświadczeń, sytuacji i zdarzeń w perspektywie wiary. Wiąże się ze stanem wewnętrznej pewności, iż ów wgląd w sytuację jest zrozumiały tylko w świetle wiary i może być podzielany przez innych uczestniczących w tym samym postrzeganiu rzeczywistości, czyli przez wiarę. Polega na podejmowaniu decyzji w codziennych sprawach zgodnie z wewnętrznym usposobieniem, ukształtowanym przez więź z Bogiem. Przejawia się także w pokornej i ufnej akceptacji Tajemnicy Boga, która odsłaniać się może w sposób nieprzewidywalny i zaskakujący.
	Pobożność	Wyraża się w wyraźnie pielęgnowanej postawie „bycia dla Boga”, co oznacza wchodzenie w modlitwę i rozwijanie życia duchowego, zwłaszcza w sakramentach. Jest głęboką łącznością z innymi, którzy także otrzymali dar „przybrania za synów Bożych”. Oznacza również zintegrowane przeżywanie wiary, w której centrum stoi Chrystus wskazujący na Ojca oraz obdarzający swym Duchem, jako przewodnikiem ku życiu wiecznemu. Jest uległością na działanie Ducha Świętego, który zakorzenia człowieka w Bogu i wspólnocie wierzących.
	Bojaźń Boża	Oznacza prawdziwą postawę względem Boga, który w życiu osoby będąc najważniejszą dla niej wartością, jest

		<p>jednocześnie miarą i punktem odniesienia dla innych wartości. W postawie tej mieści się święty niepokój, który motywuje do wysiłku o coraz lepszą odpowiedź na miłość Bożą oraz chroni przed nadużywaniem Bożego miłosierdzia. Wyraża się również w mądrej pokorze względem Tajemnicy jaką jest Bóg i w szacunku dla sposobów Jego działania w świecie i ludzkich sercach. Przejawia się w poczuciu realnej obecności Boga we własnym życiu.</p>
--	--	---

5. Uczestnicy z pośród 7 darów Ducha Świętego mają wybrać trzy, które ich zdaniem są szczególnie potrzebne, aby być człowiekiem „promieniującym” świętością. W zależności od wielkości grupy mogą to uczynić indywidualnie lub w podgrupach.

6. Prowadzący wynotowuje propozycje moderując rozmowę z uczestnikami, tak, aby wybrać trzy z pośród siedmiu darów, jeśli uczestnicy wyraźnie wskazują na niektóre z nich (np. mądrość, rozum, bojaźń Boża). Można zainicjować krótką dyskusję na temat „zapotrzebowania” na wskazane dary wśród współczesnych ludzi.

7. Prowadzący lub jedna z osób odczytuje fragment Orędzia Benedykta XVI do młodych (p.5).

Drodzy młodzi, także i dzisiaj Duch Święty kontynuuje działanie z mocą w Kościele, a Jego owoce są obfitujące w takiej mierze, w jakiej jesteśmy gotowi otworzyć się na Jego odnawiającą siłę. Przeto ważne jest, aby każdy z nas poznał Go, wszedł z Nim w relację i pozwolił się przez Niego prowadzić.

Tutaj rodzi się naturalnie pytanie: kim jest dla mnie Duch Święty? Nie mało jest przecież takich chrześcijan, dla których pozostaje On "wielkim nieznanym". Oto, dlaczego, przygotowując się do kolejnego Światowego Dnia Młodzieży, chciałem zaprosić was do pogłębienia osobistej znajomości Ducha Świętego.

W naszym wyznaniu wiary mówimy: "Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi" Tak, Duch Święty, Duch miłości Ojca i Syna, jest Źródłem życia, które nas uświęca, "ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany" (Rz 5,5). Jednakże nie wystarczy Go poznać; trzeba przyjąć Go jako przewodnika naszych dusz, jako "Mistrza wnętrza", który nas wprowadzi w Tajemnicę Trójcy, gdyż tylko On może nas otworzyć na wiarę i pozwolić żyć nią w pełni każdego dnia. On kieruje nas ku innym, rozpala w nas ogień miłości, czyni misjonarzami miłości Boga. Wiem dobrze ile wy młodzi niesiecie w sercu wielkiego szacunku i miłości do Jezusa, jak pragniecie Go spotkać i z Nim rozmawiać. Jednakże pamiętajcie, że właśnie obecność Ducha Świętego w nas potwierdza, tworzy i buduje naszą osobę na Osobie samego Jezusa, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego. Stawajmy się więc domownikami Ducha Świętego, aby być nimi dla Jezusa.

8. W oparciu o przeczytane słowa prowadzący wprowadza do modlitwy o dary Ducha Świętego używając słów hymnu *O Stworzycielu Duchu przyjdź...* lub innej modlitwy np. kard. J.H. Newmana:

*Najdroższy Jezu, pomóż nam rozsiewać
Twą słodką woń wszędzie tam, dokąd pójdziemy.
Napełnij nasze serca Twoim duchem i życiem.
Przeniknij i weź w posiadanie całe nasze życie,
aby było jedynie promieniowaniem Twojego życia.*

*Bądź w nas światłem i opromieniaj swym blaskiem,
aby każda dusza, z którą będziemy mieli kontakt,
odczuła Twą obecność w naszych duszach.
Bądź z nami, a wtedy my będziemy promieniować,
tak jak Ty promieniujesz swoim światłem wokół nas,
abyśmy byli dla innych światłem.
Niech to światło będzie wyłącznie Twoje, a nie nasze,
niechaj poprzez nas świeci ono dla innych ludzi.
Pozwól nam wielbić Cię w sposób,
jaki Tobie najbardziej się podoba:
poprzez bycie Twoim światłem dla innych.
Pozwól nam głosić Ciebie nie za pomocą słów,
ale czynów i dobrego przykładu, dobrotliwego wpływu na innych
przez to, co wykonujemy, poprzez potęgę miłości,
jaką nasze serca niosą do Ciebie. Amen.*

9. Na zakończenie zachęcamy młodych, aby postarali się promieniować mocą Ducha Świętego, szczególnie w czasie wielkopostnych rekolekcji i różnych spotkań, dając należne świadectwo i z mocą świadcząc o Chrystusie.